

РЕШЕНИЕ

№ 475

гр. П., 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – П., II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: Албена Г. Палова
Николинка Попова

при участието на секретаря Галина Г. Младенова
като разгледа докладваното от Красимир Г. Ненчев Въззивно гражданско дело № 20225200500562 по описа за 2022 година

Производството е по чл.258 и сл.от ГПК – *въззивно обжалване* .

Районен съд П. е сезиран с искова молба, подадена от „Първа инвестиционна банка“ АД, ЕИК 831094393, със седалище и адрес на управление на дейността гр. С. , бул. Д.Ц. „ № 37, против И. К. Б., ЕГН: *****, от гр. П., ул. „Г.Б. „ № 50, ет. 4, ап. 17.

С исковата молба е предявен положителен установителен иск по чл. 124 ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 422 от ГПК .

С Решение № 268/ 15.03.2022г. на районен съд П., постановено по гр. д. № 1434/2021г. по описа на същия съд, искът е отхвърлен изцяло .Осъден е ищеца да заплати в полза на ответника сторените съдебно –деловодни разноски .

Решението на районния съд се обжалва с въззивна жалба от ищеца в първоинстанционното производство „Първа инвестиционна банка“ АД, ЕИК 831094393. Във въззивната жалба се излагат съображения за неправилност на решението поради нарушение на материалния закон, необоснованост и съществено нарушение на съдопроизводствените правила.Искането е да се отмени решението на районния съд и се постанови ново решение от въззивната инстанция по съществото на спора, с което се уважи предявения иск. Претендира се заплащането на съдебно – деловодни разноски за двете инстанции .

В срока по чл. 263 ал. 1 от ГПК не е постъпил писмен отговор от противната страна по въззивната жалба .

В открито съдебно заседание страните чрез пълномощниците си поддържат становищата си.

Пазарджишкият окръжен съд , след като обсъди основанията за неправилност на съдебното

решение , които са посочени във въззивната жалба , като взе предвид становището на страните и събраните доказателства пред първата инстанция , при спазване разпоредбата на чл. 235 от ГПК ,прие за установено следното :

Въззивната жалба е **процесуално допустима** .

Жалбата е подадена от *активно легитимирана страна* (ищец в производството пред районния съд).

Жалбата е подадена в *преклузивния двуседмичен срок по чл.259 ал. 1 от ГПК*.

В текста на чл. 269 от ГПК са посочени правомощията на въззивния съд при проверка на обжалваното съдебно решение. Посочено е ,че съдът служебно се произнася **по валидността** на решението.По **допустимостта** на решението в обжалваната му част . По останалите въпроси въззивната инстанция е **ограничена от посоченото в жалбата** .

Във въззивната жалба не се съдържат оплаквания за нищожност на обжалваното съдебно решение или за неговата процесуална недопустимост. Възраженията , които се правят са свързани с правилността на съдебното решение .

Разгледана по същество въззивната жалба е **неоснователна** .

I.Правно основание на предявения иск и фактически състав на правната норма.

Правното основание на предявения иск е *по чл.422 от ГПК във вр. с чл. 79 ал. 1 от ЗЗД във вр. с чл.430 ал. 1 от ТЗ /договор за банков кредит-овъдрафт/* .

Фактическият състав на посочената правна норма е следния :

1/ Договорът за банков кредит е активна банкова сделка . Това означава ,че страна по този договор може да бъде само банкова институция . Финансова институция ,която не е Банка не може да бъде страна по този договор.

2/ Договорът за банков кредит е консенсуален договор. Това означава ,че договора се счита за сключен с постигане на съгласие между страните ,за разлика от договора за заем за потребление / чл.240от ЗЗД/, който е реален договор.

3/ Договорът за банков кредит е формален договор. В текста на чл.430 ал.3 от ТЗ е предвидена писмена форма , като условие за действителността на договора .

4/ Договорът за банков кредит е срочен договор. При този вид договор страните обикновено уговарят междинни срокове за плащане чрез „*погасителен план*“, в който се посочва размерът и падежа на анюитетни вноски .

5/ Договорът за банков кредит е двустранен договор , което означава ,че задължения възникват и за двете страни по договора .

II.Какви са основните задължения на страните при договора за банков кредит ?

а/Банката има само едно задължение и това е *да отпусне уговорената парична сума*;

б/Основните задължения на кредитополучателя по договора за банков кредит са следните:

- *Да върне главницата заедно с уговорената лихва ;*
- *Да върне кредита в уговорения срок , което означава да спазва междинните срокове по погасителния план ;*
- *Да използва кредита за целта ,за която е отпуснат ;*

III. Правни изводи .

Установено е по делото ,че на 1. 10. 2007г. страните са сключили Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка.

Към договора е сключен Анекс от 23. 09. 2008г.

В т. 11. на договора е посочено ,че договора се сключва на основание чл.298 от ТЗ (търговска сделка при общи условия).Посочено е ,че кредитополучателя при подписването на договора се е запознал с Общите условия на Банката за сключването на такъв вид договор, приема ги и същите са му предадени . По делото са приети като доказателства Общите условия на Банката за сключването на такъв вид договор, действали за времето от 2007г. до 2020г. вкл.

По възражението за погасяване на вземанията по давност.

Възражението е основателно .

В Общите условия на Банката е посочено ,че падежа за заплащането на минималната месечна погасителна вноска е 5-то число на месеца , следващ отчетния период. От основното и допълнителното заключение на приетите по делото СИЕ и допълнителна СИЕ се установява ,че последното усвояване на сума по кредита е на **14. 04. 2009г.** Последното плащане по кредита е извършено на 17. 03. 2010г. При тези данни погасителната 5-годишна давност по чл. 110 от ЗЗД , за главното вземане, е започнала да тече на **05. 05. 2009г.** и е изтекла на **05. 05. 2014г.**

Установено е по делото ,че след 14. 04. 2009г. длъжника е извършил частични погасявания на кредита ,като последното погасяване е на **17.03.2010г.** Дори да се приеме ,че тези частични погасявания представляват „ *признание на вземането от длъжника* „ , по смисъла на чл. 116 б.„а“ от ЗЗД ,давността за главното вземане отново е изтекла на **17. 03. 2015г.** Заявлението по чл.417 т. 2 от ГПК е подадено в съда на **24. 07. 2020г.** , след като главното вземане е погасено по давност. —

Като е стигнал до същия извод районния съд е постановил обоснован и законосъобразен съдебен акт , който следва да бъде потвърден.

Съгласно чл. 119 от ЗЗД *с погасяване на главното вземане се погасяват и акцесорните вземания,макар давността за тях да не е изтекла.* От тази правна норма следва извода ,че и акцесорните вземания по договора за кредит (договорни лихви ,наказателни лихви, законни лихви за забава , такси и разноски)също са погасени по давност

По обжалваемостта на въззивното решение.

От удостоверението за търговска регистрация на „Първа инвестиционна банка“ АД, ЕИК 831094393, се установява ,че дружеството по занятие сключва договори за парични заеми и предоставя кредити (кредитни сделки) , със средства , които са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства. Дружеството е „търговец „ по смисъла на чл. 1 ал. 2 т. 1 от ТЗ- търговско дружество.При това положение , договора за потребителски кредит от 23. 10. 2012г. следва да се определи, като „търговска сделка“ по смисъла на чл. 286 ал. 1 и ал. 3 от ТЗ. При положение ,че за едната страна сделката е търговска,разпоредбите на ТЗ за търговските сделки се прилагат и за двете страни - чл. 287 от ТЗ . По неуредените въпроси (какъвто е настоящия казус , тъй като сделката представлява договор за заем за потребление по чл. 240 от ЗЗД, който не се урежда от разпоредбите на ТЗ) ще следва да се прилагат разпоредбите на гражданското законодателство и по конкретно тези на ЗЗД- чл. 288 от ТЗ.

От съдържанието на исковата молба се установява ,че вземането на кредитора по отделните

обективно съединени иски и като обща цена е под 20, 000 лв., поради което на основание чл. 280 ал. 3 т.1 от ГПК решението на въззивната инстанция не подлежи на касационно обжалване .

По разносните пред въззивната инстанция.

С оглед изхода на спора пред въззивната инстанция и на основание чл. 78 ал. 3 от ГПК ще следва да се осъди жалбоподателя да заплати в полза на ответника по въззивната жалба **сумата 1300лв.**, представляваща възнаграждение за един адвокат пред въззивната инстанция.

Предвид на гореизложеното и на основание чл. 235 от ГПК и чл. 271 ал.1 от ГПК Пазарджишкия Окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 268/ 15.03.2022г. на районен съд П., постановено по гр. д. № 1434/2021г. по описа на същия съд,

ОСЪЖДА „Първа инвестиционна банка“ АД, ЕИК 831094393, със седалище и адрес на управление на дейността гр. С. , бул. Д.Ц. „, № 37, да заплати в полза на *И. К. Б., ЕГН: ******, от гр. П., ул. „Г.Б. „, № 50, ет. 4, ап. 17, **сумата 1300 лв.**, представляваща възнаграждение за един адвокат пред въззивната инстанция.

На основание чл. 280 ал. 3 т. 1 от ГПК (търговско дело с цена на иска под 20 000 лв.) решението на въззивната инстанция не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____